

שניצור נעור

הסיפור הבא מצחיק את כל חברי בורסת היהלומים מזה כמה ימים. בדרך-כלל נסגר הבניין בשעה 5 אחרי הצהריים. אבל החברים, שאינם מוכנים להפסיד ולוא סיכוי אחד נוסף לעיסקה טובה, נשארים גם אחרי שעת-הסגירה. הנפגעים מכך הם אנשי האבטחה, המתקשים לבצע את עבודתם. בעוד היהלומנים מסתובבים בין רגליהם. השבוע החליט חיים נורה, מנכ"ל הבורסה, לעשות סדר בבניין. ביום החמישי האחרון הוא הורה לסגור את שערי אולם הבורסה בדיוק בשעה 5. דקות ספורות אחרי השעה 5 נשמעו צרחות רמות. מי שהתקרב והאזין, יכול היה לשמוע את קולו של נשיא בורסת-היהלומים **משה שני** צר. בתחילה חשבו שהוא צורח על מי שנשארו באולם. אחר-כך התברר שהוא עצמו כלוא בפנים. עם אורחים, שלפניהם הוא הציג את הבניין וסירר-העבודה בו. חברים נשבעו לי שכמה מעובדי-הבורסה היו חיוורים יותר מאכן בלתי-מלוטשת. ואם לא די בכך, שב שניצור המרוגז-מבויש.

משה שניצור
סגור בפנים

מעוצבן למחרת. ביום השישי, לעבודה ושוב חשכו עיניו. כשדפדף במוסף ציבעוני של אחד הצהרונים, קפצה מול פניו תמונתו הציבעונית של מתחרו בבניין, היהלומן **דניאל לגזיאל**, ציבעוני בגודל כזה בעיתון! הוא קרא בחימה. "איך זה ייתכן שהוא קיבל כיסוי כזה?" הפעם שמעה אותו רק מזכירתו, אבל חישיקל פשטה השמועה.

תעתועי הגוף

סרטי-המתח של **בריאן דהיסלמה** תעתועי-גוף הוא שלאגר היסטורי. אבל רק מעטים מהצופים בו מכירים את הצד השראלי שלו. אחת השחקניות הראשיות **דברה אשטון** היא רעייתו החוקית של **שוקי לוי**, מי שהיה שחקן במחזמר שיער וחבר שלישיית השוקולדה. ביחד עם **צביקה סיק וגבי שושן**, ואחר-כך היה הצד הגברי של הצמד שוקי ואביבה, ביחד עם **אביבה פז**.

גם לכוכבת השניה של הסרט, **מלאני גריפית**, יש עבר ישראלי סוער. היא בתה של **טיפי הדרן**, כוכבת סרטיו של היצחק הצופורים. היא הגיעה לישראל כדי להשתתף כאן באיזה סרט אמריקאי, והתאהבה עד קצות אצבעותיה בעוור-הצלם **צביקה גיל**, בלונדי מרליק, שהיה נשוי או לעורכת-הסרטים **שוש רוזן**.

הרומן שלהם פרץ גבולות. צביקה נסע אחרי מלאני ללוס-אנג'לס, ואפילו הכיר את **ג'ק ניקולסון** ושאר החברים המפורסמים של מלאני.

החל מדחלת על כל העולם

חוזרים לשאלה

הם חזרו בתשובה בקול רעש גדול. הזמרת **מירי אלוני** ובעלה-אמרגנה **שמואל אומני** החליפו אפילו בגדים. היא חבשה שבים לראשה, ולבשה שמלות ארוכות. הוא גידל זקן והתחיל ללמוד פירקיתורה. היא הופיעה לפני צעירות דתיות שלא ידעו את מילות שיר לשלום. כשאומני מרכיב לה את ציוד ההגברה והתאורה וגובה את התשלום בזמן, בדרך-כלל לפני ההופעה.

חבר-צינן שלהם הסביר לי שזוהי חזרה בתשובה זמנית. החבר תיאר לי את קשייה של אלוני לשוב לפיסגת-הזמר הישראלי. לעומת זאת, הקהל הרתי הבטיח הרבה למי ששרה את הבן יקיר לי אפרים.

ביום השישי האחרון הופיעה מירי בבית-ליסין. היא לא היתה לבושה בלבוש חרדי. אומני, ללא זקן, תיקן את המיקרופון, והביט מהצר בהופעה. בשקט-בשקט חזרו השניים לשאלה, הפעם ללא כותרות וללא הצהרות.

דודו הלוי השני התחתן

אתם בנודאי מכירים את **דוד ("דודו") הלוי**. לא, לא כתב טיים. שנגרו הגיש **אריאל שרון** תביעת-דיבה, אלא עיתונאי אחר, בעל שם זהה ממושקף ומוזקן.

דודו, שוכה לכינוי "הקטן", כדי להבדילו מהגדול, עבד בירחון מוניטין ובשכונת אנשים המנות, עד שיום אחד פרש, כי נשבר לו מהמיקצוץ. להלוי הקטן לא היו בעיות-פרנסה מיידיעמה כי הוא בן למישפחה אמירה. השבוע הוא התחתן עם חברתו **דורו**, במלון פאלאס בתל-אביב, בחתונה מפוארת שערכה לו מישפחתו. היו שם הרבה חסידים מחצרו של הרבי מקונוניץ, שעיימם נמנים הוריו, והרבה-הרבה אנגסטרופיקנה, צלע-עגל, פוס-דיזולה, כיבדי עוף מדירה, ועוד מטעמים שאני לא מסוגלת לבטא את שמם. האורחים הורשו לרקוד עם הכלה דרך מיטפחת.

בין המוזמנים היו הרבה מחבריו של דודו מימי הוללותו העליונים, כמו העיתונאי **רינו צרור** והצלם **מיכה קירשנר**. היו גם תל-אביבים עליונים שבינתיים חזרו בתשובה: העיתונאי לשעבר **אמנון אריאלי**, היום עורך העלון של ישיבת אור שמח, והצייר לשעבר **יורם לוקרב**. השניים השתלבו היטב באווירה.

רק שדודו לא יתפתה ויחזור לי כמוהם בתשובה!

שוש, בחורה עניינית, דרשה וקיבלה גט, והתחתנה עם בימאיה-סרטים **דני וולמן**, וכעת היא עורכת את כל סרטיו, ואילו צביקה הבין מהר מאוד שמלאני גריפית בהוליווד זה לא מה שהיתה מלאני גריפית בתל-אביב, וחזר ארצה, שבע חוויות ואכזבות. מה קרה מאז למלאני גריפית בשטח הרומנטי אני לא יודעת, מה שקרה לצביקה גיל אני דווקא כן יודעת, אבל זה לא שייך לסיפור הזה.

מירי אלוני ושמואל אומני
בלי שבים, בלי כיפה

ריקוד אחד טוב מדי

זינא אורדמן
רגליים החוצה

כל המיזמי של עולם המחול הישראלי. הם ידעו להוקיר לה כבוד.

במוצאי-שבת חגגה הרקדנית הדרום-אפי ריקאית **סאליריאן פרידלנד** את הצגת הבכורה שלה, בלט ליחיד, בתיאטרון נווה-צדק. חסרו שם שתיים שליו אותה בדרכה האמנותית בארץ. הלא הן **זינא אורדמן**, המנהלת האמנותית של להקת המחול בת דור, ובעלת-החסות ללהקה. בת-שבע **דהירוטשילד**.

לשתיים נימוסים טובים. כשהן קיבלו את ההזמנה, הן טרחו לטלפן ולהודיע שלא יוכלו להופיע, משום שהן שבו ממסע ארוך ומעייף באירופה.

אבל למי שמכיר את עולם-הריקוד הישראלי היה ברור שהן לא תופענה. כי אצל השתיים קינאת רקדנים לא תרבה אלא שינאה.

פרידלנד הופיעה במשך כשנתיים כסולנית בת-דור. על-פי הזמנת אורדמן ובעידודה של דהירוטשילד, היא קצרה הצלחה, ושמה הלך לפני. אולי אפילו לפני השם בת דור.

זה היה יותר מדי למנהלת האמנותית ולבעלת החסות. בתוך זמן קצר הן ניווטו את רגלי הרקדנית המהוללת החוצה, אל מעבר לאולם בת דור.

הרקדנית הלבנה מהיבשת השחורה מצאה מהר את מקומה בלהקה המתחרה. בת-שבע היא קצרה הצלחה וסימפטיה. בהופעת-הבכורה שלה נכחו

ממשולש יוצא אחד

שאשתו וחברתו ישכרו דירה ויגורו ביחד. כי עתה הן אפילו מבלות ביחד.

סיפור מצויין, בלי שמות, כי אני לא רוצה לפגוע בילדים, בשכנים ובעיקר בשתי הנשים.

הצלע הגברית במשולש — גריפקאי — התאהב לפני 12 שנה במישהי, והחל מנהל איתה רומן סוער. בתחילה בחשאי, אחר-כך בגלוי. עד שלאשתו נודע הדבר, וגם הייחוס, של החברה.

האשה החוקית לא עשתה סקנדלים, ולא דרשה גט. להיפך, היא הזמינה את החברה של בעלה אליהם הביתה. בתחילה לכוס-קפה ועוגה, אחר-כך לימים שלמים. אחר-כך לארוחות-ערב, ואחר-כך אפילו כדי לישון. היא כל-כך חופ-שה, החוקית של הגריפקאי, שהיא איפשרה לבעלה ולחברתו לישון ביחד. בקיצור — משולש אידיאלי.

מי שנשבר ראשון היה דווקא הבעל. הוא עזב באחרונה את הבית, גר אצל חבר והגיש בקשה ברכנות לקבלת גט.

לא אתפלא אם לא יהיה לו לאן לחזור. אחרי

אין מילים

כל כמה זמן קורה לי משהו שקשה לי להסביר אותו. כך קרה לי גם לפני שבועיים. כאשר כתבתי על עלילותיו של **איציק קול**, איכשהו התחלק לי העט, וכתבתי על בנה של **רות אמיר** כמה מילים שהיו קישקוש גמור. עכשיו אין מילים בפי כדי להתנצל כראוי. הבן נולד לרותי מנשואיה הקודמים. כמובן.